

ЩЕ ОТНЕСА НЕЗАБРАВИМ СПОМЕН

Между чуждестранните гости на музикалния фестивал в Русе е и полският композитор ЗБИГНЕВ ПЕНХЕРСКИ. В разговор с него узнахме впечатленията му от Мартенските музикални дни 1965 г.

— Без съмнение, най-хубавото нещо на този свят е приятната изненада — каза др. Пенхерски. — Липсата на каквато и да било информация в Полша за този фестивал и виденото в Русе ми помогнаха още един път да се убедя в тази истина. Мисля все пак, че такава констатация не освобождава организаторите на фестивала от задължението по-широко да се пропагандира това мероприятие в чужбина. Още повече, че има с какво да се похвалят. И то съвсем смело.

Мартенските музикални дни в Русе, въпреки че се различават от фестивалите в Полша, са едно великолепно доказателство

за необходимостта от такива прегледи. Целият град живее в някаква празнична атмосфера и дори ми се струва, че всички около мене говорят само за музика. Разбира се, това може да бъде сметнато за преувеличение, за идеализация, и все пак готов съм да браня мнението си, че през тези дни в тоя хубав град на Дунава се създава истински музикален климат. Има вълнение сред хората, вълнение, което безспорно ще ги доведе до постоянната необходимост, до вътрешната потребност от музика и в по-широк аспект — от изкуство. А това е най-голямата мечта на всеки творец — да споделя своите мисли, вълнения с най-широк кръг слушатели. Да им помага да излезнат от делничното, да живеят по-пълнокръвно.

Фестивалът в Русе лично за мен има друго значение, а именно, че не само се запознах с много и то на високо художе-

ствено равнище произведения, но и с техните талантиливи автори. При нашите срещи и разговори ние открихме, че ни свързват много общи неща — желанието да вървим непрестанно напред, мечтата за едно изкуство, което може да помогне в изграждането на по-добър, по-справедлив, по-човечен свят. Когато говоря за срещите си, имам предвид не само разговорите с изтъкнатите български композитори нар. артист Любомир Пипков, засл. артист Марин Големинов, Васил Казанджиев, но и с такива чудесни изпълнители като пианиста Антон Диков, певците Павел Герджиков и Лиляна Барева и редица оркестранти от София и Русе.

За мен също така беше голяма чест, че имах възможност да се запозная лично с един от най-големите музиканти на нашето съвремие Дмитрий Шостакович и да чуя едно отлично

тълкуване на неговото голямо изкуство от Софийската филхармония под ръководството на диригента Добрин Петков.

Бих желал да кажа няколко думи за Софийския камерен оркестър. Един колектив, който изпълнява творби в най-широка гама — от предкласиката до съвременната музика. Убеден съм, че този оркестър оказва голяма помощ на българските композитори, защото със своите великолепни изпълнители и преди всичко с изключително добрия си диригент Васил Казанджиев е в състояние да изпълни и най-трудната музикална творба. Васил Казанджиев е направил от оркестъра великолепно сработена единица.

Чудесно впечатление остави у мен филхармоничният оркестър в Русе. Колко малко оркестри у нас в Полша могат да се похвалят с такива изпълнители и диригенти като Александър

Владигеров.

Започнах бележките си с малък упрек. Ще ги завърша с няколко пожелания. Тъй като съм убеден, че фестивалът в Русе ще достигне още по-голямо развитие — бих желал в бъдеще в концертната зала да прозвучи и музика на съвременни полски композитори. Така още повече ще се засилят приятелските връзки между хората на изкуството в нашите страни. А че тези връзки съществуват не като празна декларация, имах възможност да се убеждавам всеки ден. Израз на хубави чувства са не само грижите и сърдечността на колегите ми от Русенската филхармония, начело с другарите Илия Темков и Камен Големинов, но и онази топлина, с която ни приемат на всяка крачка. От всички, които правиха и правят пребиваването ни в България толкова разнообразно и полезно, ще отнеса в Полша приятен и незабравим спомен.